

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0409.5/ 0-1

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๔๒ มกราคม 2547

สำนักการคลังและนายทรัพย์สิน
เลขที่ ๑๘๑
วันที่ ๒๒ ม.ค. ๒๕๔๗
เวลา

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. 2547
เรียน เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษานโยบาย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ว 50449/2492 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2492 ที่ กค 0502/57503
ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2526 และที่ กค 0514/17441 ลงวันที่ 4 เมษายน 2529
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ
พ.ศ. 2547

ตามที่กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าบ้านและสิทธิเข้าพักอาศัยบ้านพัก
ของทางราชการตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง เพื่อให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นควรยกเลิกหลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าบ้านและ
สิทธิเข้าพักอาศัยบ้านพักของทางราชการตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง และกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการขึ้นใหม่ โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ผ่าน
ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว จึงเห็นควรแจ้งให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. 2547 ตั้งแต่วันประกาศ
ใช้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานในสังกัดทราบ
เพื่อถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมหมาย ธานี)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ

โทร. 0-2271-2354

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

**หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ
พ.ศ. 2547**

โดยที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นบทบัญญัติให้สิทธิแก่ข้าราชการที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้ ในกรณีที่ทางราชการมีคำสั่งย้ายไปปฏิบัติราชการประจำในต่างห้องที่ตามมาตรา 7 หรือกรณีสำนักงาน ย้ายไปในต่างห้องที่ตามมาตรา 7 ทวิ แต่ในกรณีที่ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้แล้ว พระราชกฤษฎีกา ได้บัญญัติเป็นข้อยกเว้นมิให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านไว้ในมาตรา 7 (1) ดังนั้น เพื่อให้การจัดบ้านพัก ของทางราชการเป็นไปโดยถูกต้องในแนวเดียวกัน และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่สนับสนุนให้ ข้าราชการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง กระทรวงการคลังโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ว 50449/2492 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2492 ที่ กค 0502/57503 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2526 และ ที่ กค 0514/17441 ลงวันที่ 4 เมษายน 2529

บรรดาหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัตินี้แทน

ข้อ 2 ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจจัดที่พัก กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พัก ของทางราชการ ตามความจำเป็นและเหมาะสม ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ที่พักของแต่ละส่วนราชการที่จัดไว้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทขึ้นไป หรือข้าราชการ คำนวณซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป หรือข้าราชการตุลาการและข้าราชการอัยการทุกระดับชั้น จะต้อง เข้าพักอาศัยโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่

(2) ที่พักของแต่ละส่วนราชการนอกจากที่พักตาม (1) ให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักจัดให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเช่าพักอาศัย ไม่ว่าข้าราชการผู้นั้นกำลังใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่หรือไม่ก็ตาม

(3) ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านแต่อยู่ระหว่างการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านการชำระค่าเช่าหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน ผู้ที่มีอำนาจจัดที่พักไม่ต้องจัดข้าราชการผู้นั้นเช่าพักอาศัยในที่พักของทางราชการตาม (2) แต่หากข้าราชการรายดังกล่าวถูกจัดเช่าพักอาศัยในที่พักของทางราชการก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ใช้บังคับ ผู้มีอำนาจจัดที่พักไม่ต้องจัดให้ออกจากที่พักของทางราชการ

(4) ที่พักของแต่ละส่วนราชการตาม (2) หากจัดตามหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ยังคงมีเหลือว่างอยู่ ผู้มีอำนาจจัดที่พักอาจจัดให้ข้าราชการผู้ที่ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเช่าพักอาศัยได้ เป็นการชั่วคราว

(5) ในกรณีที่ที่พักรวมของทางราชการมีไม่เพียงพอสำหรับผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านหรือกรณีที่ข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านซึ่งย้ายมาใหม่ไม่สามารถเช่าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการได้ เนื่องจากผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เช่าพักอาศัยอยู่ก่อนแล้วตาม (4) ทำให้ไม่สามารถจัดให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเช่าอยู่อาศัยได้ กรณีดังกล่าวผู้มีอำนาจจัดที่พักต้องดำเนินการจัดให้ผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ออกจากที่พักรวมของทางราชการและจัดให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเช่าอยู่อาศัยในที่พักรวมของทางราชการแทน ผู้ไม่มีสิทธิต่อไปโดยเร็ว แต่ในระหว่างที่ผู้มีอำนาจจัดที่พักยังไม่ดำเนินการดังกล่าว หากผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัยอยู่จริงก็ย่อมมีสิทธินำค่าเช่าบ้านมาเบิกจากทางราชการได้ในช่วงระยะเวลาที่ไม่สามารถเช่าที่พักรวมของทางราชการ

หากผู้มีอำนาจจัดที่พักให้ข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตาม (1) และ (2) เช่าพักแล้ว ข้าราชการผู้นั้นไม่เช่าพักให้ถือว่าสละสิทธิการเช่าพักอาศัย ข้าราชการผู้นั้นย่อมไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตามมาตรา 7 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ

ข้อ 4 ข้าราชการที่เคยสละสิทธิการเช่าพักอาศัยในที่พักรวมของทางราชการ หรือเป็นผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2541 หากต่อมา ข้าราชการดังกล่าวร้องขอเช่าพักขณะที่ที่พักรวมของทางราชการว่างลง หรือได้ที่พักมาใหม่ เนื่องจากมีความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย ผู้มีอำนาจจัดที่พักอาจพิจารณาจัดให้ข้าราชการดังกล่าวเช่าพัก ในที่พักรวมของทางราชการได้

ข้อ 5 ข้าราชการที่ไม่ได้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเนื่องจากสละสิทธิการเช่าพักอาศัยในที่พักรวมของทางราชการ หากต่อมาที่พักรวมของสำนักงานนั้นได้ถูกรื้อถอนไปทั้งหมด ให้ถือว่าทางราชการไม่ได้จัดที่พักให้ตามมาตรา 7(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ

ข้อ 6 กรณีที่พิกของทางราชการว่างลง แต่มีสภาพชำรุด ทุุดโทรม มีลักษณะไม่ปลอดภัย ต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของผู้เช่าอยู่อาศัย หรือมีเหตุสุดวิสัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือมีเหตุอื่นใด อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเช่าอยู่อาศัยได้ ผู้มีอำนาจจัดที่พักระหว่างราชการเข้าพักจนกว่า จะซ่อมแซมที่พักรแล้วเสร็จหรือเหตุสุดวิสัยนั้นได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาจนสามารถเช่าอยู่อาศัยได้ และให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักรจัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยต่อไป

กรณีได้จัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักรของทางราชการแล้ว ต่อมาเกิดเหตุ ตามวรรคแรกจนไม่สามารถอยู่อาศัยได้ หากข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจำเป็นต้องเช่าบ้าน และอาศัยอยู่จริง ให้เบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้จนกว่าจะซ่อมแซมที่พักรแล้วเสร็จ หรือเหตุสุดวิสัยนั้น ได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาจนสามารถเช่าอยู่อาศัยได้และส่วนราชการได้จัดข้าราชการผู้นั้น หรือผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านรายอื่นเข้าพักอาศัยต่อไป

ข้อ 7 ให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักรจัดให้มีทะเบียนควบคุมการจัดข้าราชการเข้า-ออกในที่พักร ของทางราชการตามแบบที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง และให้มีการมอบทะเบียนควบคุมดังกล่าวให้แก่ ผู้มีอำนาจจัดที่พักรคนต่อไปทุกครั้งที่พ้นตำแหน่งหน้าที่

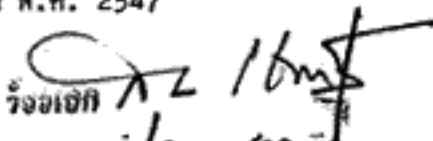
ข้อ 8 ในกรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในลักษณะประจำต่างสำนัก เบิกเงินเดือนหรือต่างสำนักงานในท้องที่เดียวกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำสำนักงานที่ข้าราชการ ผู้นั้นปฏิบัติราชการอยู่เป็นผู้มีอำนาจจัดข้าราชการดังกล่าวเข้าพักอาศัยในที่พักรของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้

ข้อ 9 กรณีที่หน่วยงานใดได้จัดให้ข้าราชการผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเช่าอยู่อาศัย ในที่พักรของทางราชการก่อนวันประกาศใช้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิอยู่อาศัย ในที่พักรของทางราชการ จนกว่าจะมีการย้ายหรือพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานนั้น

ข้อ 10 ในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักรของทางราชการครั้งแรกตามหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัตินี้ หากหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นว่ามี ความจำเป็นและไม่เสียหาย แก่ทางราชการ ผู้มีอำนาจจัดบ้านพักดังกล่าวอาจใช้ดุลพินิจจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักรของทางราชการ เสียใหม่ โดยข้าราชการซึ่งเดิมถูกจัดเข้าพักในที่พักรของทางราชการไม่ว่าจะเข้าพักอาศัยหรือสละสิทธิ

เข้าพักอาศัยก็ตาม หากข้าราชการดังกล่าวไม่ถูกจัดเข้าพักอาศัยในที่พักรองทางราชการในครั้งหลัง
ก็จะถือว่าทางราชการไม่ได้จัดที่พักอาศัยให้อีกต่อไป ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้มีการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัย
ในที่พักรองทางราชการในครั้งหลัง

ประกาศ ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2547

วิธอเอที
(สุชาติ เชาว์วิศิษฐ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง